

27. Слѣдъ това Иисусъ излѣзе и видѣ едного митаря, на име Леві, който седѣше на митницата, и му рече: върви слѣдъ Мене.

28. И той, като остави всичко, стана и тръгна слѣдъ Него.

29. И приготви за Него Леві у дома си голѣма гошавка; и тамъ имаше много митари и други, които седѣха на трапезата съ тѣхъ.

30. А книжницитѣ и фарисеитѣ роптаеха и казваха на ученицитѣ Му: защо ядете и пияте съ митари и грѣшници?

31. А Иисусъ имъ отговори и рече: здравите нѣматъ нужда отъ лѣкарь, а болните;

32. не съмъ дошълъ да призова праведници, а грѣшници къмъ покаяние.

33. А тѣ Му рекоха: защо ученицитѣ Иоаннови постять често и молитви правяятъ, както и фарисейските, а Твоите ядатъ и пиятъ?

34. Той имъ рече: нима можете накара свадбарите да постять, когато съ тѣхъ е младоженецъ?

35. Но ще дойдатъ дни, когато ще имъ отнематъ младоженца, и тогава ще постять прѣзъ ония дни.

36. При това имъ каза притча: никой не пришива на вехта дреха кръпка отъ нова дреха; инакъ, и новата ще раздере, и на старата не ще прилича кръпка отъ новата.

37. И никой не налива ново вино въ вехти мѣхове; инакъ, новото вино ще спука

(27) Мат. 9, 9. Марк. 2, 14. (32) Мат. 9, 13. Марк. 2, 17. (36) Мат. 9, 16. Марк. 2, 21.